

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2019.3.6.
COM(2019) 99 final

ANNEXES 1 to 2

MELLÉKLETEK

a következőhöz:

Javaslat A TANÁCS HATÁROZATA

**az Európai Unió által a Délkelet-atlanti Halászati Szervezetben képviselendő
álláspontról és a 10127/14 tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről**

I. MELLÉKLET

Az Unió által a Délkelet-atlanti Halászati Szervezetben (SEAFO) képviselendő álláspont

1. ALAPELVEK

A SEAFO keretében az Unió:

- a) azoknak a célkitűzéseknek és elveknek megfelelően jár el, amelyeket az Unió a közös halászati politika keretében követ, elsősorban az elővigyázatossági megközelítés és az 1380/2013/EU rendelet 2. cikkének (2) bekezdése szerinti, a maximális fenntartható hozamhoz kapcsolódó célkitűzések útján, a következők érdekében: a halászati gazdálkodás ökoszisztéma-alapú megközelítésének előmozdítása, a nem szándékos fogások lehető legnagyobb mértékű elkerülése és csökkentése, a visszadobás gyakorlatának fokozatos felszámolása, a halászat által a tengeri ökoszisztémákra és azok élőhelyeire gyakorolt hatások minimalizálása, valamint – a gazdaságilag életképes és versenyképes uniós halászat támogatása révén – a halászatból élők megfelelő életszínvonalának biztosítása és a fogyasztók érdekeinek figyelembevétele;
- b) elősegíti az érdekelt felek megfelelő szerepvállalását a SEAFO-intézkedések előkészítő szakaszában és gondoskodik arról, hogy a SEAFO által elfogadott intézkedések összhangban legyenek a SEAFO-egyezménnyel;
- c) gondoskodik arról, hogy a SEAFO által elfogadott intézkedések összhangban legyenek a nemzetközi joggal, különösen az ENSZ 1982. évi Tengerjogi Egyezményével, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló 1995. évi ENSZ-megállapodással, a nemzetközi védelmi és gazdálkodási intézkedések nyílt tengeri halászhajók általi betartásának előmozdításáról szóló 1993. évi megállapodással, valamint a kikötő szerinti államok intézkedéseiről szóló 2009. évi FAO-megállapodással;
- d) olyan álláspontokat képvisel, amelyek összhangban állnak más regionális halászati gazdálkodási szervezetek adott területen már bevált módszereivel;
- e) következetességre és szinergiára törekszik a harmadik országokkal fenntartott kétoldalú halászati kapcsolatok keretében követett politikájával, és biztosítja az összhangot az egyéb uniós politikákkal, elsősorban a külkapcsolatok, a foglalkoztatás, a környezetvédelem, a kereskedelem, a fejlesztés, a kutatás és az innováció területén;
- f) gondoskodik arról, hogy eleget tegyen nemzetközi kötelezettségvállalásainak;
- g) a közös halászati politika külpolitikai vetületéről szóló bizottsági közleménnyel kapcsolatos 2012. március 19-i tanácsi következtetésekkkel¹ összhangban végzi tevékenységét;
- h) arra törekszik, hogy egyenlő versenyfeltételeket teremtsen az uniós flotta számára a SEAFO-egyezmény hatálya alá tartozó területen, az uniós jog szerint alkalmazandóakkal megegyező elvek és normák alapján, valamint törekszik ezen elvek és normák egységes végrehajtásának előmozdítására;
- i) összhangban jár el az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének és az Európai Bizottságnak a „Nemzetközi óceánpolitikai irányítás: az óceánjaink jövőjét

¹ 7087/12 REV 1 ADD 1 COR 1.

biztosító menetrend” című közös közleményével² és a hozzá kapcsolódó tanácsi következtetésekkel³, továbbá előmozdítja a SEAFO hatékonyságának támogatását és fokozását, valamint – adott esetben – a szóban forgó szervezet irányításának és teljesítőképességének javítását szolgáló intézkedéseket (különösen a tudományosság, a szabályszerűség, az átláthatóság és a döntéshozatal tekintetében), ily módon hozzájárulva az óceánok minden szempontból fenntartható kezeléséhez;

- j) elősegíti a regionális halászati gazdálkodási szervezetek és a regionális tengeri egyezmények közötti koordinációt, valamint adott esetben ezeknek – megbízatásuk keretein belül – a globális szervezetekkel folytatott együttműködését;
- k) a tonhallal foglalkozó regionális halászati gazdálkodási szervezetek ún. kobei folyamatához hasonló együttműködési mechanizmusokat mozdít elő a tonhaltól eltérő fajokkal foglalkozó regionális halászati gazdálkodási szervezetek között.

2. IRÁNYVONALAK

Az Unió – adott esetben – törekszik annak támogatására, hogy a SEAFO elfogadja az alábbi intézkedéseket:

- a) az egyezmény hatálya alá tartozó terület halászati erőforrásai vonatkozásában a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményeken alapuló állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedések, beleértve a SEAFO által szabályozott élő biológiai erőforrásokra vonatkozó teljes kifogható mennyiségeket (TAC), és kvótákat vagy erőfelfejtési szabályozásokat, amelyek legkésőbb 2020-ig fokozatosan, egyre növekvő jelleggel biztosítják a maximális fenntartható hozam szerinti kiaknázást. Szükség esetén a túlhalászott állományokra vonatkozóan külön intézkedéseket kell mérlegelni annak érdekében, hogy a halászati erőfelfejtés összhangba kerüljön a rendelkezésre álló halászati lehetőségekkel;
- b) a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló intézkedések az egyezmény hatálya alá tartozó területen, többek között a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatot folytató hajók feketelistáinak összeállítása;
- c) az egyezmény hatálya alá tartozó területre vonatkozó nyomonkövetési, ellenőrzési és felügyeleti intézkedések az ellenőrzés hatékonyságának és a SEAFO által elfogadott intézkedések betartásának biztosítása érdekében;
- d) a halászati tevékenységek tengeri biodiverzitásra, valamint tengeri ökoszisztémákra és azok élőhelyeire gyakorolt negatív hatásainak minimalizálását célzó intézkedések, beleértve a tengeri szennyezés csökkentésére és a műanyagok tengerbe ürítésének megakadályozására, illetve a már tengerbe került műanyagok tengeri biodiverzitásra és ökoszisztémákra gyakorolt hatásának csökkentésére irányuló intézkedéseket, a nyílt tengeren folytatott mélytengeri halászat kezelésére vonatkozó nemzetközi FAO-iránymutatásokkal összhangban a SEAFO hatálya alá tartozó terület veszélyeztetett tengeri ökoszisztémáinak védelmét szolgáló intézkedéseket, valamint a nem szándékos fogások, köztük különösen a veszélyeztetett tengeri fajok nem szándékos fogásainak lehető legnagyobb mértékű elkerülésére és csökkentésére, valamint a visszadobás gyakorlatának fokozatos felszámolására irányuló intézkedéseket;

² JOIN(2016) 49 final, 2016.11.10.

³ 7348/1/17 REV 1, 2017.3.24.

- e) hátrahagyott, elveszített vagy más módon az óceánba juttatott halászeszközök hatását csökkentő és az ilyen eszközök azonosítását és begyűjtését megkönnyítő intézkedések;
- f) a kizárólag cápauszonyok zsákmányolására irányuló halászat betiltására irányuló intézkedések és a kifogott cápák uszonyostul való kirakódásának előírása;
- g) adott esetben és a vonatkozó alapító okmányok által megengedett keretek között a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) halászati munkaügyi egyezményének végrehajtását ösztönző ajánlások;
- h) adott esetben közös megközelítések más regionális halászati gazdálkodási szervezetekkel, különösen azokkal, amelyek ugyanabban a térségben folytatnak halászati gazdálkodást;
- i) kiegészítő technikai intézkedések a SEAFO kisegítő testületei és munkacsoportjai által kibocsátott ajánlások alapján.

II. MELLÉKLET

A Délkelet-atlanti Halászati Szervezet ülésein képviselendő

uniós álláspont évenkénti meghatározása

A SEAFO-bizottság minden olyan ülése előtt, ahol e szervnek az Unióra nézve esetlegesen kötelező határozatot kell elfogadnia, gondoskodni kell arról, hogy az Unió által képviselendő álláspont az I. mellékletben meghatározott alapelvek és irányvonalak tiszteletben tartása mellett figyelembe vegye az Európai Bizottsághoz eljuttatott legújabb tudományos és egyéb releváns információkat.

Ennek érdekében a Bizottság a SEAFO-bizottság minden ülése előtt kellő időben eljuttatja a Tanácshoz vagy annak előkészítő szerveihez az említett információk figyelembevételével javasolható uniós álláspont részletes írásos ismertetését, amelyet a Tanács megvitát, majd elfogadja az Unió által képviselendő álláspont részleteit.

Amennyiben a SEAFO-bizottság valamely ülése során nem sikerül – akár már a helyszínen – megállapodásra jutni, akkor az új elemeket is figyelembe vevő uniós álláspont kialakítása érdekében a kérdést vissza kell utalni a Tanács vagy előkészítői szervei elé.